

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 08-08-471 ורובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

בפני ועדת עזר לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
 י"ר הוועדה כב' השופטת ישראל קראי-גירון
 חבר הוועדה - פרופ' איתן פלי^ר
 חבר הוועדה - מר דוד לוקוב

דוד ורובל, ת.ז. 054861844
ע"י ב"כ ע"ז מ. פסקל

המערער

נגז

קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

המשיב

פסק דין

א. מבוא

1. המערער, ליד 1957, גויס לשירות סדיר בצה"ל ביום 20.8.75 בפרופיל 97. המערער שירת בצה"ל בשירות סדיר ובשירות קבוע עד שנת 2006, למעט הפסקה בין השנים 1978-1979 והשנים 1985-1988.
2. המערער שירת בחיל החימוש בתפקיד בקר אש ובמסגרת תפקידיו שימש טכני מערכות בקרת אש בטנקים, בתותחי ארטילריה וכו'.
3. המערער ערער בפניו על החלטת המשיב מיום 21.7.08, אשר קבעה כי אין קשר סיבתי בין הפגימות שנמצאו בברכו השמאלית ובע"ש צווארו לבין תנאי שירותו הצבאי. עוד נקבע בהחלטת המשיב מיום 21.7.08 כי מצבו הרפואי של המערער בגין בעיית טחרורים ממנו הוא סובל הוחמר בגין שירותו הצבאי בשיעור 0.01% בלבד.
4. מלכתחילה ערער המערער על החלטות נוספות של המשיב בעניינו, לרבות בתחום א.א. גרון וביקע מפשעתו ואולם, במהלך ההליך ויתר המערער על ערעורו בנסיבות אלו.
5. המערער טען בערעורו כי קיים קשר בין תנאי שירותו ובין פגימותיו בתחום ע"ש צוואר, ברך שמאל וטחרורים, בשל טיב העבודה שנדרש לבצע במהלך שירותו. המערער טען כי

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 08-08-471 רובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

במהלך עבודתו נדרש להררים משאות כבדים ולבצע עבודתו בתנחות שונות תוך כיפוף גב, מתיחת גפיים וצוואר. המערער טוען כי נדרש לבצע עבודה פיסית מואמצת לאורך שעות רבות, כן נדרש לשעות נסיעה רבות, עבודה ידיים מרובה, הרמת משאות, קפיצות ושינוי תנחות. כל אלו לוו במתוח נפשי רב.

עוד טוען כי השירות ההפאי ביציאה לשטח והיה זמן רב בתנאי שדה ללא יכולת לאכול ארוחות קבועות, מסודרות ומזינות, ללא יכולת לשותות נוזלים באופן תדר ומספק וללא תנאי סנייטה נדרשים.

לערעורו צירף המערער תצהיר מטעמו ומטעם מר גבריאל בן דוד, אותו הכיר במהלך שירותו וכן חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר קליגמן, אורטופד, מיום 12.2.09.

המשיב בכתב תשובה טוען כי אין הערעור להידחות וכי החלטת המשיב מיום 21.7.08 בדין יסודה, והוא נסמכת על בדיקות רפואיות חוות דעת רפואיות סבירות ונכונות.

טען כי אין קשר סיבתי בין הפגימות בעיש צוاري שנתגלו אצל המערער והפגימות בברכו השמאלית ובין תנאי שירותו. עד טוען כי לא היה דבר בתנאי שירותו של המערער אשר הביא להחמרה מצבו הרפואי בשל בעיות טhorים ממנה הוא סובל. טוען כי תנאי שירותו היו סבירים: המערער יצא يوم יום לבתו וספק לו ארוחות סדירות, נזולים לשתיה ותנאי סנייטה הולמים.

המשיב בתשובה הסתמכק על שתי חוות דעת שניתנו מטעם רפואי ביאליק מימים 5.8.07 ו- 29.9.09 וכן על חוות דעת ד"ר עודה זמורה, מומחה בכירורגיה מיום 22.8.07.

צוין כי בימים 6.1.10 ו- 30.6.10 הגיעו הצדדים להסדר דין, לפיו המערער חוזר בו מערעורו בגין בעיות בתחום א.ג. ובתחום הביקע המפשעתני. הוסכם כי טענות המערער בתחום הטהורים והקשר בין פגימה זו ותנאי שירותו יבדקו שנית ע"י מומחה מטעם המשיב, ד"ר זמורה, אשר עיין גם בתצהיריהם. סוכם עוד כי לא יהיה צורך בהגשת חוות דעת בתחום זה ע"י המערער. לשני הצדדים ניתנה הזכות להגיש תצהירי עדות ראשית בנוגע לתנאי שירותו של המערער.

מצכך, כודק ב"כ המערער בתשובה לטיפולו ב"כ המשיב כי לא היה מקום להעלות טענות כנגד הימנעות המערער מהגשת חוות דעת מטעמו בתחום הכירורגיה.

ביום 30.6.10 שמעה הוועדה עדויות המערער ועד מטעמו, מר בן דוד. לאחר מכן נשמעו סיכומי טענות הצדדים בתחום הפגיעה האורתופדיות.

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-08 ורובל נ' קצין הרגימוליטס – משרד הביטחון – אגף השיקום

1 בנוסף וכמווכם בין הצדדים, הוגשו למומחה, ד"ר זמורה, תצהירים מטעם המערע',
2 ומטעם המשיב, מר ירנן בן סימון, רמי"ד אחזקה בפיקוד צפון, אשר המערע' שילת תחת
3 פיקודו. לאחר מכן ניתנה חוות דעת שלילמה מטעם ד"ר זמורה ביום 30.9.10. ב חוות הדעת
4 נקבע כי בעית הטוחרי ממנה סובל המערע' הוחمراה בזמן שירותנו. מידת ההחמרה
5 תלולה, לדעת המומחה, בתקופות טענותיו העובדותיות של המערע' לעניין תנאי הסכמתzie
6 והזמן בזמן שירותנו. המומחהקבע כי אם ימצאו טענותיו מוצדקות הרי יש לקבוע כי תנאי
7 השירות גורמו להחמרה חמוץ בשיעור 50%, עוד קבוע המומחה כי גם הרמת משאות בבדים
8 לעתים תכופות יכולה לתרום לעליות לחץ תוך בטני הגורם לטוחרים. המומחהקבע כי כך
9 קרה בעניינו של המערע', ואולם בגין בעיה זו והחומר חמוץ רק בשיעור 10%.

חוות דעת הצדדים

1 בעית הטוחרים:

13 מלכתחילה הוצאה בפניינו רק חוות דעת של ד"ר זמורה מטעם המשיב, וזאת עפ"י הסכמה
14 הצדדים. ד"ר זמורה נתן חוות דעת ראשונה ביום 22.8.07. בחוות דעת זו קבוע ד"ר זמורה כי
15 טוחרים הגורמים לסבל זולסימפטומים, גורמים לרוב חלק תוך בטני מוגבר לתקופות
16 ממושכות. לחץ זה נגרם בעיקר מ垦שי התroxקנות ומאיץ בעת יציאה. קשיים אלו יכולים
17 להיגרם גם בשל כלכלה עניה בסיבים ושתייה לא מספקת.
18 לחץ ד"ר זמורה, תנאי שירות צבאי אפשרי לרוב תזונה מאוזנת ושתייה מספקת ולרוב
19 תנאים להתפנות בזמן סביר בדומה לאזרחות.
20 מאידך, סבר ד"ר זמורה כי גם הרמת משאות בבדים ומאיץ גוףני תורמים להחמרה
21 סימפטומים עכבר טוחרים.
22 לטענת ד"ר זמורה, למרות נשללה האפשרות כי אכן הרים המערע' במהלך שירותו מושאות
23 כבדים, יש לקבוע כי בשל תנאי שירותו (הרמת משאות), בעית הטוחרים אצל המשיב
24 הוחمراה במהלך השירות בשיעור 10%.

1

27 כאמור, הגיעו הצדדים לכל הסכמה כי תצהירים בוגר伶תנאי שירותו של המערע' יועברו
28 לידי ד"ר זמורה וזה יבודוק עמדתו מחדש, לאור תיאורי הצדדים את תנאי שירותו.
29 ביום 30.9.10 נתן ד"ר זמורה חוות דעת נוספת, לאחר שעיין בתצהיר המערע' ובתצהיר מר
30 בן סימון אשר לתנאי שירותו. ד"ר זמורהקבע כי אין זה מתפרקדו להכריע במקרים מסוימים
31 העובדותיות באשר לתנאי שירותו של המערע', ואולם, לדעתו, במס טענות המערע' באשר
32 לתנאי שירותו נכונים, תנאים אלו גרמו להחמרה חמוץ ב-50%. ד"ר זמורה נותר איתן
33 בדעתו כי תנאי השירות הכרוכים בהרמת משאות, תרמו כ-10% להחמרה חמוץ של
34 המערע' בתחום הטוחרים.
35

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-08 ורובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

II. בתחום האורתופדי – עמ"ש צוואר:

1. המערער בערעו נסמך על חותם דעת ד"ר קליגמן מיום 12.2.09. ד"ר קליגמן קבוע כי
2. המערער התגייס לשירות לא כל מגבלה בע"ש צוואר וברכיים.
3. ד"ר קליגמן קבוע בוגע לע"ש צוואר כי בבדיקה MRI שבוצעה למערער ביום 18.3.06 נמצא
4. בלט דיסק בגובה C4-C5, בלט דיסק קל עם הצרות הפירמו הנירלי השמאלי על רקע עיבוי
5. מפרק אצטרי, בגובה C5-C6, בלט דיסק אחורי עם אוסטופיטים ובגובה 7-C6, בלט
6. דיסק הלחץ על השק הדורלי.
7. ד"ר קליגמן מוסיף שבבדיקות MRI מיום 25.6.07 נמצא בלט דיסק בגובה 7-C4, עיבוי PLL
8. בגובה C5-7 עם לחץ על קדמת חוט השדרה. לדעת ד"ר קליגמן, מדובר בפריצות
9. דיסק משמעותיות עם לחץ על קדמת חוט השדרה.
10. ד"ר קליגמן קובע קיומו של קשר סיבתי בין הפגימות בע"ש צוואר אצל המערער ושירותו
11. הצבאי משומן:
12. I. לפני שירותו לא סבל המערער מפגימות בע"ש צוואר.
13. II. סוג העבודה של המערער שכלה עבודה מרובה שעות בשיאת משאות כבדים, תונן
14. כיפוף הגב והבלביים ותנוכות שונות הגורמת לנזק ניוני לדיסקים בין חוליות.
15. III. העובדה שתלונות המערער מופיעות מאוחר תומכות במסקנה שמדובר במקרה
16. דיסקאלי מתמשך.

24. מטעם המשיב נתן פרופ' ביאליק שתי חותם דעת.
25. בחותם הראשון מיום 9.8.07 מסכים פרופ' ביאליק כי בבדיקות MRI גילו אצל
26. המערער בלט דיסק בנוספ' לשינויים ניוניים. לטעת פרופ' ביאליק, מדובר במערער שהחל
27. סובל בהדרגה לאחר כשלושים שנות שירות מכאבי צוואר ואלו התפתחו, כפי שהדבר
28. מתרחש אצל רבים מבני גילו, על רקע שינויים ניוניים.
29. פרופ' ביאליק מסכים כי שינויים ניוניים אלו מופיעים בד"כ אצל בני אדם בעשור חמישית או
30. שישי לחייהם ואולם, טוען כי הפגיעה יכולה להופיע גם קודם לכך.
31. לדעת פרופ' ביאליק, העובדה שמדובר בכאים שהחלו בהדרגה ובתחילתה בתדרות נמוכה
32. והופיעו באמצעות הדמייה החמורה שינויים ניוניים, מלמדת על העדר קשר בין מצב בעמ"ש
33. צוואר ותנאי השירות.
34.

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-4 ורובל נ' קצין התגמולים – מושץ הביטחון – אגף השיקום

.5

בחוות דעתנו הנוספת מיום 22.9.09, מшиб פרופ' ביאליק לטענות ד"ר קליגמן בחוזות דעתו וקובע כי בהדר סימוכין להופעת כאבים אצל המערער לפני 2003 ומן העבודה שלאחר השירות הכאבים חלפו, ניתן לטעון כי מדובר באבאים שהחלו בגיל 40 על רקע שינויים ניונניים.

עוד טוען פרופ' ביאליק שהרמת משאות, כפי שעשה המערער, הייתה מטילה מעמסה על עמי"ש מותני ובתגובה ולא על עמי"ש צוואר.

פרופ' ביאליק שולק קשר בין תנאי שירותו של המערער וביעותיו בעמי"ש צוואר בשל העובדה שתלונות המערער החלו שנים רבות לאחר תחילת עבודתו. עוד טוען פרופ' ביאליק כי מהעובדה שעבודת המערער לא השפיעה על עמוד שדרה מותני, ניתן להסיק שאין בכך מעערר שבשל צורת עובdotו נפגע בגין פגימות חוזרות ונשנות שהביאו לייצור של שינויים ניונניים בעמי"ש צוואר.

עוד טוען פרופ' ביאליק כי מהעובדה שהכאבים פסקו עד תום השירות בצה"ל, ניתן לטעון שמדובר בשינויים ניונניים אופייניים לבני גילו של המערער.

III

בתחומי האורטופדי – רפואיים:

.1

המעערר בערעורו נסמך על חוות דעת ד"ר קליגמן מיום 12.2.09. ד"ר קליגמן קובע בחוזות דעתו כי המערער לא סבל מבעיות ברכיים טרם גיסו. עוד קבע ד"ר קליגמן כי המערער החל סובל מכabi ברכיים בשנת 1996 שהלכו וגברו וכי ביום 6.4.05 נרכחה למערער בדיקת MRI בברך שמאל שהדגימה קרע הורייזונטלי בקרן אחוריთ טהרון פנימי ואילו ברך ימין נמצא תקין.

ביום 21.5.06 בוצעה בדיקת ארטורוסקופיה לברך שמאל שהדגימה CMP. ד"ר קליגמן קבע כי המערער סובל בברך שמאל על נזק שלא אובייחן ולא טיפול ולפיכך בדיקת ארטורוסקופיה הציגה CMP. לדעת ד"ר קליגמן, נזק כזה הינו פרי טראומה ואין יכול לנבוע משינויים ניונניים אופייניים לבני גילו של המערער.

.2

המשיב הסתמך על חוות דעת פרופ' ביאליק מימים 9.8.07- 22.9.09. בחוות דעתו הראשונה קבע פרופ' ביאליק כי אין בבדיקה MRI מיום 6.4.05 נמצא בברכו השמאלית של המערער קרע בטהרון פנימי ובנווט שינוי ניונניים קלים.

לטענת פרופ' ביאליק, אין קשר בין הפגיעה בברכו השמאלית של המערער לתנאי שירותו, משום שהמעערר לא התלונן על כאבים ולא ארע לו דבר בעשרות השנים בהן שירת שקדמו לשנת 2005. לטענת פרופ' ביאליק, עוד משללו של המערער והעובדה שקיימים אצל שינויים ניונניים המאפיינים את בני גילו, הם שגרמו לנזק בברך שמאל.

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 08-08-471 רובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

בוחות הדעת השנייה מיום 22.9.09 מוסיף פרופ' ביאליק כי בעבודת המערער לא התאפשרה
בקפיאות או ריצות או בעודה בכיריה, המהווה עומס על הברכאים, אלא רק בעודה תוק
כיפור ברכאים ואין די בכך לצור עומס מיותר על הברכאים. כן שולל פרופ' ביאליק קיומן
של פגיעות ישירות או עקיפות בברכאים במהלך השירות.
עד תמה פרופ' ביאליק מודיע Shirouto הארוך של המערער, עד שנת 2005, לא גרמה
בעודתו לביעות בברך.
פרופ' ביאליק אינו מסביר מדוע שינויים ניווניים אופייניים לבני גילו של המערער לא
הופיעו בשתי ברכו, של המערער.

טענות הצדדים

1. בתהום בעיות הטהורים:

טווען ב"כ המערער כי חווות דעת ד"ר זמורה מלמדות שאכן תנאי שירותו של המערער שהיו
כרוכים בהרמת משאות כבדים החמירו מצבו. לטענת ב"כ המערער, אין להסתפק בקיימת
המודחאה כי מדובר ב-10% בלבד ולמשיב סמכות להגדיל קביעה זו בעשרות מונים כי
שעשה בעבר בנוגע לנכים אחרים.

עוד טוען ב"כ המערער כי הוכחו כנדרש טענות המערער באשר לתנאי שירותו. העובדה
שאולץ לשחות בתנאי שטח בהם לא התאפשרו לו תנאים סבירים לשימירה על אכילה
מאוזנת, שתיה מרובה ויציאות קבועות. לפיכך ובהת恭ך על תקדים קודמים, טוען ב"כ
המעערער כי יש להכיר בקשר של גרים מלאה בין תנאי שירותו של המערער ובעית
الطائفורים.

מאייד, טוען ב"כ המשיב כי עיפוי עדות המערער, הוא שירות ביחידת פתוחה, כי מסוגל היה
ליישן כל לילה בביתו, וכך עשה במרבית תקופת שירותו. כן נטען כי לערער סופקו תנאי
מזון במרבית התקופה באופן סדרי מאוזן וסביר.
עוד מסתמכך המשיב על תצהיר מפקד המערער במספר שנים, הקובל כי עבודות שביצוע
המעערער בבסיסים אחרים היו ביחידות בהם פעלו חדרי אוכל מסודרים ובתווך בסיסים בעלי
תאי סניתזיה מעולים.

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 08-08-471 ורובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

II. בתחום האודטופדי:

- לענין זה טוען המערער כי הפגימות בע"ש צווארי ובברכו השמאלי קשורות לתנאי שירותו וצורת עבודתו, לרבות הצורך לבצע עבודות תוך מתיחת גפיים, כיפוף גב בקפיצות ותנאים קשים, ולרבות הצורך בשניתה משאות.
- המערער מפנה תשומת הלב כי אין זהות בפגיעה בשתי ברכייו וכי הוא אובדן כסובל משינויים ניוניים ובנוסף ומפרצת דיסק.
- מайдך טוען המשיב כי אין קשר בין תנאי שירותו של המערער ומצבו וכי הליקויים והפגימות בגבו נובעות משינויים ניוניים אופייניים לבני גילו.
- המשיב טוען בנוסף כי אין להחיל בענינו של המערער ההלכות לפיהם מצבו נובע מיקרוטראומה, משום שלא הוכחו תנאים לייצור מיקרוטראומה וכי העבודה שביצעה המערער לא הייתה זהה והשתנה מקרה לקרה.

דיון והכרעה

I. בעיית הטוחרים:

- לאחר שבדקנו כל החומר הרלוונטי, מצאנו מקום לקבל ערעור המערער בחלקו. לטעמנו, השכיל המערער להוכיח טענותיו גם לגבי תנאי שירותו, בכל הנוגע לקשיים לקבל תזונה מסודרת ומאוזנת, לקשיים לקבל תנאים שיבטיחו שתיהה מרובה וקבולה ותנאי התפנות מסודרים.
- כזכור, שמענו בפנינו רק עדות מטעם המערער. המשיב לא השכיל להביא לעדות נתן התצהיר מטעמו, למרות שתצהיר זה הומצא למומחה, ד"ר זמורה.
- בעודתו מתאר המערער מצב בו עבדתו נמשכה מהבוקר עד הערב, במיוחד מקום בו נדרש לבקר ביחידות שירותן סדירות. המערער גם העיד כי עבד לפרקים בסופי שבוע, העיד כי ביצע עבודות גם בשטח ולא רק בסדניות, מקום שלא הייתה לו עזרה, גם לא בהרמת משאות. מכאן ניתן להבין כי תנאי העבודה בשטח, גם בכל הנוגע לתנאי סניות, מזון ושתייה, היו שונים מהתנאים ביחידות האם או בבסיסים.
- עוד לא נסתירה טענת המערער כי שימוש בטכני שטח בתנאי שדה, בתנאי מגז אויר משתנה, כאשר נדרש לסיים את המוטל עליו ללא קשר לתנאי השטח. העבודה כי המערער שירת

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-08 ורובל נ' קצין הוגמולים - משרד הביטחון - אגף השיקום

ביחידה פתוחה והיה רשאי ללוּן בביתו, אינה סותרת טענתו כי לכשנדרש בעבודתו, יותר לעבד שעוג ארוכות כדי לשיממה בתנאי שטח קשים, לא שב לבתו מדי יום ולא חיליך לשמר על תזונה מואזנת, שתיה מרובה ותנאים להתפנות סדרה.

התרשםותנו מעודות המערער בפניינו אינה כזו המאפשרת לקבוע שאין להתייחס לאמור בעבודתו. התרשםותנו מעד שהheid באופן בהיר וסביר ולא נתה להזמה בתיאור תנאי שירותו.

מайдך, אין לשכוח כי תצהיר מר בן סיימון מטעם המשיב מתייחס רק לתקופת חלקית בשירות המערער, מושם שמר בן סיימון הכיר את המערער רק בין השנים 2003-2006. עיון בתצהיר מר בן סיימון, מלמד כי התצהיר אינו מתייחס כלל לטענה כי חלק מעבודת המערער נעשתה בתנאי שדה ולא בנסיבות היישובים בסיסיים מסודרים. מר בן סיימון לא שלל האפשרות כי המערער ביצע עבודתו גם בתנאי שדה.

תצהיר מר בן סיימון גם אינו עולה בקנה אחד עם האמור במסמך שהחבר מר בן סיימון ביום 1.11.05 והמצוי בתיק הורפאי שהועבר לעיונו. שם כתוב מר בן סיimon כי המערער נדרש לעבוד כטכני שહכיל גם פן מבצעי ובגינו השתתף המערער בכל המבצעים ועסק עיסוק סזיפי בתחום לבנון במגוון רחב של משימות. מר בן סיימון, אשר במקتابו הניתן תלונות שהਸמיע בפניו המערער באשר לתנאי שירותו ובעיותיו הרפואיות, והאמור במסמך זה אינו עולה עם האמור בסעיף 7 ל汰צהירו של מר בן סיימון.

כזכור, הלכה היא כי במקרה של ספק, יש מקום ליתן הכרעה המטיבה עם המערער, שעה שהזעדה דנה בעורורים כגון העරעור דן. עוד נקבע כי אין צורך לחייב המערער לספק הוכחה חד משמעות לטענותיו לעניין תנאי שירותו וכי בהוכחה נדרשת שלamazon הסתברויות. לטעמו עמד המערער בנטל זה.

משכך, אנו קובעים כי המערער הוכיח טענותיו לעניין תנאי שירותו ובהתאמה, ולאור קביעת ד"ר זמורה, יש לקבוע כי תנאי שירותו (תזונה לckerיה, תנאי יציאה ירוזים וכד'), החמירו מכך בתחום הטחרורים ב-50%. בנוסף, יש לזכור כי הוכחה גם טענת המערער שתנאי העסקתו, בעודתו, חייבו אותו להרים משאות כבדים ועפ"י קביעת ד"ר זמורה, גם עניין זה החמיר מכך בתחום הטחרורים.

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-08 רובל נ' קצין התגמלים – משרד הביטחון – אגף השיקום

10. בשיקולנו כל זאת, אנו קובעים כי תנאי שירותו של המערער החמירו מצבו הרפואי בגין
1 טחרורים ב-60%.
11. **בעיות בעמ"ש צווארי:**
12. 1. בזיהוי שנטגלה בין פרופ' ביאליק וד"ר קליגמן, נחה דעתנו כי יש להעדיין קביעותיו של ד"ר
2 קליגמן.
3. 2. הוכח כי במקורה דן בדיקות MRI גילו אצל המערער שינויים ניוניים ובנוסף, פריצות
4 דיסק. לא מדובר במקרה המתבטא רק בשינויים ניונניים. כזכור, יש להבחין בין בלט דיסק
5 לפירצת דיסק ורק הראשו לא נחשב כנובע מטרואומה.
6 הממצאים שנטגלו אצל המערער בבדיקותיו אינם מלמדים רק על קיומם של שינויים
7 ניונניים ואפיו פרופ' ביאליק בחוות דעתו מיום 9.8.07, בתיאור ממצאי הבדיקה מיום
8 18.3.06, קובע כי:
9 "ביום 18.3.06 תואר בבדיקה על ידי תהודה מגנטית בלט דיסק שישי וחמיishi בנוסף
10 לשינויים ניונניים"
11
12. 3. יש להיזהר, לטענו, מהסקת מסקנות רק מן העובדה כי המערער לא התלונן על כאבים
13 בעמ"ש צווארי ולא קיבל טיפול בשל כך. העובדה כי אדם אינו מתלונן ואין נזק לטיפול,
14 אינה מלמדת בהכרח על העדר כאב או בעיה, אלא רק על השלמה עם רוע הגזרה והבנה כי
15 לעיתים למייחשי צוואר וגב אין טיפול אמיתי ועל הסובל מהם למוד לחיות עטם ולהתמודד
16 עם הסבל.
17 מאידך, משתוצאות בדיקות MRI מלמדות על קיומם של נזקים פרי טראומה, אין להתעלם
18 מכך.
19 עוד יזכיר כי הטענה שהמעערער לא התלונן על כאבי צוואר אינה עולה בקנה אחד עם
20 מסמכים רפואיים בתיקו הרפואי של המערער. כך ביום 19.5.97, נכתב בדו"ח סיכום טיפול
21 שקיבל המערער במכון לפיזיותרפיה מב"ח רמבי", כי המערער סובל מכאבי צוואר מזה
22 שנים. במועד זה היה המערער רק בן 30. לא ניתן לקבוע כי בגיל כזה סובל המערער
23 משינויים ניונניים האופייניים לבני גילו.
- 24
25 4. כן אין להתעלם מתייאר המערער את צורת עבודתו שנטמך בעדות העד מטעמו ובמסמכים
26 הרפואיים בתיק הרפואי, החתוםים ע"י רס"ן בן סיימון, ועל ידי סא"ל גבי בן דוד. אלו תארו
27 עבודה הכרוכה בהרמת משאות בעודה בגבהים, בכיפוף ובמתיחה ובתנוחות שונות. תוארה
28 עבודה שהיא עבודה טבאנאות שדה המכילה בדיקת טנקים, תותחים וכיוצא באלה,
29 במקומות אימוניים.
30
31
32
33
34
35

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-ג רובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

1 אין צורך בתיאור נסיבות היוצרות מיקרוטראומה בענייננו. ביצוע עבודה כגון זו שביצע
2 המערער במשך שנים סותרת הטענה כי פגימות בעיש צוואר אין קשרות לתנאי שירותו
3 ונובעות משינויים ניונניים אצל בני גילו של המערער. מדובר בתנאי אשר ביצע עבודה לא
4 שגרתית, עבודה פיזית הכרוכה במאץ וביצועה געשה בתנאי שדה. לא ניתן להתעלם כליל
5 מעובדה זו, ומתרוממתה להיווצרות פגימות בעיש צוואר אצל המערער, אפילו זה סובל
6 בנוסף לשינויים ניונניים האופייניים לבני גילו.

5.

7 עד אין להתעלם מן העובדה כי פרופ' ביאליק מודה שב"כ שינויים ניונניים מופיעים אצל
8 רוב בני האדם בעשור החמישי או השישי שלהם ואילו אצל המערער הופיעו הסימנים כבר
9 בשנות ה-40 לחייו או בעשור השלישי לחייו, כולה מסמך סיכום טיפול המכון
10 לפיזיותרפיה בביה"ח רמב"ם מיום 19.5.97.
11

6.

12 כמו כן, מן העובדה שכאビו של המערער פסקו, לטענת פרופ' ביאליק, עם תום שירותו, יש
13 ללמידה דוקא על קשר בין טיב עבודתו וטרואומות שנגרמו לבבו ולבעיש צוואר.
14

7.

15 עד לא מצאנו ממש בקביעות פרופ' ביאליק כי טיב עבודתו המערער היה צריך לדוקא
16 לפגימה בעיש מותני אצל המערער ולא צוואר. המערער תיאר עבודה המבוצעת בתנחות
17 שונות, שינוי תנחות צוואר, כיפופים ומתייחות ולא רק עבודה הכרוכה בהרמת משאות.
18 ולפיכך, אפשר ואפשר כי עבודה כזו גורמת גם לבעיות בעיש צוואר.
19

8.

20 מכל האמור לעיל, מתיאור המערער את נסיבות עבודתו ומהאמור בחומר דעת ד"ר קליגמן,
21 אנו מעדיפים חוות דעת ד"ר קליגמן וקובעים קשר סיבתי בין תנאי שירותו של המערער
22 והפגיעה בעיש צוואר.
23

III

בעיות בברך שמאל:

1.

24 בויכוח שנטגה בין פרופ' ביאליק וד"ר קליגמן, לעניין נכותו של המערער בברכו השמאלית,
25 אנו מעדיפים חוות דעת ד"ר קליגמן.
26

2.

27 יזכיר כי אין מחלוקת בין הצדדים כי הנזק שנטגה בברך שמאל אצל המערער בבדיקה
28 MRI היה נזק גדול מ.deg של שינויים ניונניים, ונמצא קרע שהוא פרי טראומה.
29
30
31
32
33

בית משפט השלום בחיפה

ע"ג 471-08-08 ורובל נ' קצין התגמולים – משרד הביטחון – אגף השיקום

3. עוד לא מצאנו הסבר בחוחות דעת רפואי ביאליק לעובדה כי שינויים ניווניים אופייניים לבני גילו, הופיעו רק בברך אחת אצל המערע. כמו כן, לו הקרע בשרון ברך שמאל נגרם משקל עודף של המערע, מודיע לא הייתה לכך השפעה על הברך השנייה?
4. אין זאת אלא שתנאיו עבדתו של המערע, הצורך לבצע עבודה תוך כריעה, כיפוף ברכיים ותנועות שונות, הביא לסיוכנים מוגברים, ולטרואמה לברכו של המערע לעניין זה מסביר השוני בין הרכיים אצל המערע, כאשר לאדם בד"כ יש חלק דומיננטי והוא בד"כ אינו מפעיל לחץ שווה על שתי ררכיו כשהוא נאלץ לבצע עבודות בתנועות שונות.
5. עוד נצין כי מדאות המערע ועדו, עולה שהמערע כן ביצע עבודות באמצעות בהם נדרש לקפוץ ולדלג אל הכלים אותם בדק ומהם.
6. לטעמנו, אין די בעובדה בלבד כי הנזק אירע לאחר שנים של שירות ארוכות כדי לשולק קשר אפשרי בין תנאי השירות והנזק בברך שמאל אצל המערע. תיאור המערע את תנאי עבודתו לא נסתר ובמקרה כזה,ראשי המערע ליהנות מהספק, כאשר אין מחלוקת שביצעת עבודה פיזית קשה בתנחות שונות, תוך הפעלת לחץ גם על ררכיו. זאת במיוחד כאשר למערע לא נגרם נזק שווה בשתי ררכיו.

סיכום

לאור כל זאת, אנו מקבלים ערעור המערע בחלוקת וקובעים קשר של גרים בין תנאי השירות ובפיגמות בעמ"ש צווארי ובברך שמאל.

אשר לפגימה שהביאה לביעות טהורים אצל המערע – אנו קובעים כי תנאי השירותו של המערע חמירו ב-60% מכך בתחום זה.

המשיב ישלם למערע הוצאות החתדיינות בסך כולל של 3,500.- ונכו ישיב למערע תשלום שילם למומחה מטעמו, ד"ר קלגמן, עפ"י קבלה שתומצא בצויר הפרשי הצמדה וריבית ממוצע התשלומים ועד ההשבה בפועל.

31 **המציאות תשליך העתק פסה"ד לב"כ הצדדים ותשיב תיקו הרפואי של המערע למשיב.**

32
33
34
35

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 08-08-471 רובל נ' קצין הרגימוליט - משרד הביטחון - אגף השיקום

ייתן היום, ט"ו אדר ב תשע"א, 21 מארץ 2011, בהעדר הצדדים.

1
2
3
4
5

מר זvid לורקוב
חבר הוועדה

פרופ' איתן פלאקס
חבר הוועדה

ישראל קראי-גיוון, שופטת
י"ר הוועדה

6
7

בית משפט השלום - הינה
אני מאשר
שהתקנון זה נכון ומתאים למועד
23-03-2011
החתה לוי, מרכזת בצדקה (106)